

Amsterdam, 19 mei 2020

Bedankt voor je mooie brief, Jan. De ervaring die jij omschrijft op de boot in zo'n vreselijke storm vind ik bijna jaloersmakend. Klinkt gek misschien, ook ik word namelijk zeeziek, maar om in alle heftigheid zo'n bijzonder moment mee te maken is iets waar ik eigenlijk naar op zoek ben. Een kracht, een stilte, een rust die mij vertelt dat er meer is. Een moment van verlichting of inzicht waardoor alles een antwoord krijgt. Misschien hoop ik wel dat iedereen zo'n moment mee mag maken. En dan we beseffen hoe nietig we zijn. Hoe nietig we zijn en hoeveel er nog is buiten ons bereik. Dat we het inzicht krijgen in ons gedrag naar mensen en naar de aarde. Dat we daardoor meer voor elkaar gaan zorgen en onze planeet omarmen.

Mijn gezin en ik proberen ons steeds meer nieuwe manieren aan te leren om beter met de aarde om te gaan. We scheiden ons vuilnis, eten (bijna) geen vlees en proberen plastic producten te vervangen voor glas of ander materiaal en we rijden een elektrische auto.

Het zijn kleine stapjes. Waarvan ik hoop dat anderen ze zien en wellicht over zullen nemen.

Mijn bewuste keuze is het 'normaal' voor mijn kinderen. Zo moeten we toch beginnen? Is het luiheid, struisvogelpolitiek of gebrek aan informatie dat niet iedereen hierover nadenkt en zich probeert aan te passen?

Jouw leven komt op mij over als groots en werelds, maar als persoon stabiel, klopt dat? Ik ben verre van stabiel. Nou moet ik zeggen: soms zijn de omstandigheden stabiel en ik niet en soms, maar minder vaak, andersom. Ik krijg altijd het idee dat stabiele mensen een bepaalde rust kennen. Zoals een schip meedeint op de golven. Ben jij zo'n soort schip? Ondanks de tragische dingen die je hebt meegemaakt, zoals het moeten missen van je moeder op zo'n jonge leeftijd?

Ik ken heel donkere periodes, maar ook uitgelaten vrolijkheid en momenten van geluk. Deze momenten geven mij inzicht en een gevoel van vrijheid die ik erg belangrijk vind. Tijdens gelukkige tijden vlieg ik. Werk ik veel, ben ik enthousiast over alles, ben ik veel buiten de deur en op zoek naar meer. De keerzijde is dat ik tijdens die donkere periodes veel slaap en nog meer lees. Dan verslind ik boeken in de hoop dat ik daar het antwoord op grote levensvragen vind. Dan is geloof voor mij dus erg belangrijk. Ik weet alleen nog niet welk. Kun jij mij een boek aanraden?

Excuses trouwens voor mijn vertraagde en korte brief! Ik moet wat stille momenten vinden waarin ik kan schrijven en die zijn schaars. Maar mijn enthousiasme is groot!

Groet,
Annabel